

Број 2889 Година 66.
Београд, октобар 2000.
Цена 19,90 динара

Јеж спремно дочекује
нову власт:
Господо, ако ћете
и ви да нас јебете...

Uređaji za neprekidno napajanje električnom energijom

ABLink 011/635 816 info@abclink.co.yu **UPS i agregat**

Sve na jednom mestu

Poštovani prijatelji,

sa velikim zadovoljstvom Vas obaveštavamo da je u septembru otvoren **najsavremeniji objekat za tehnički pregled u Beogradu.**

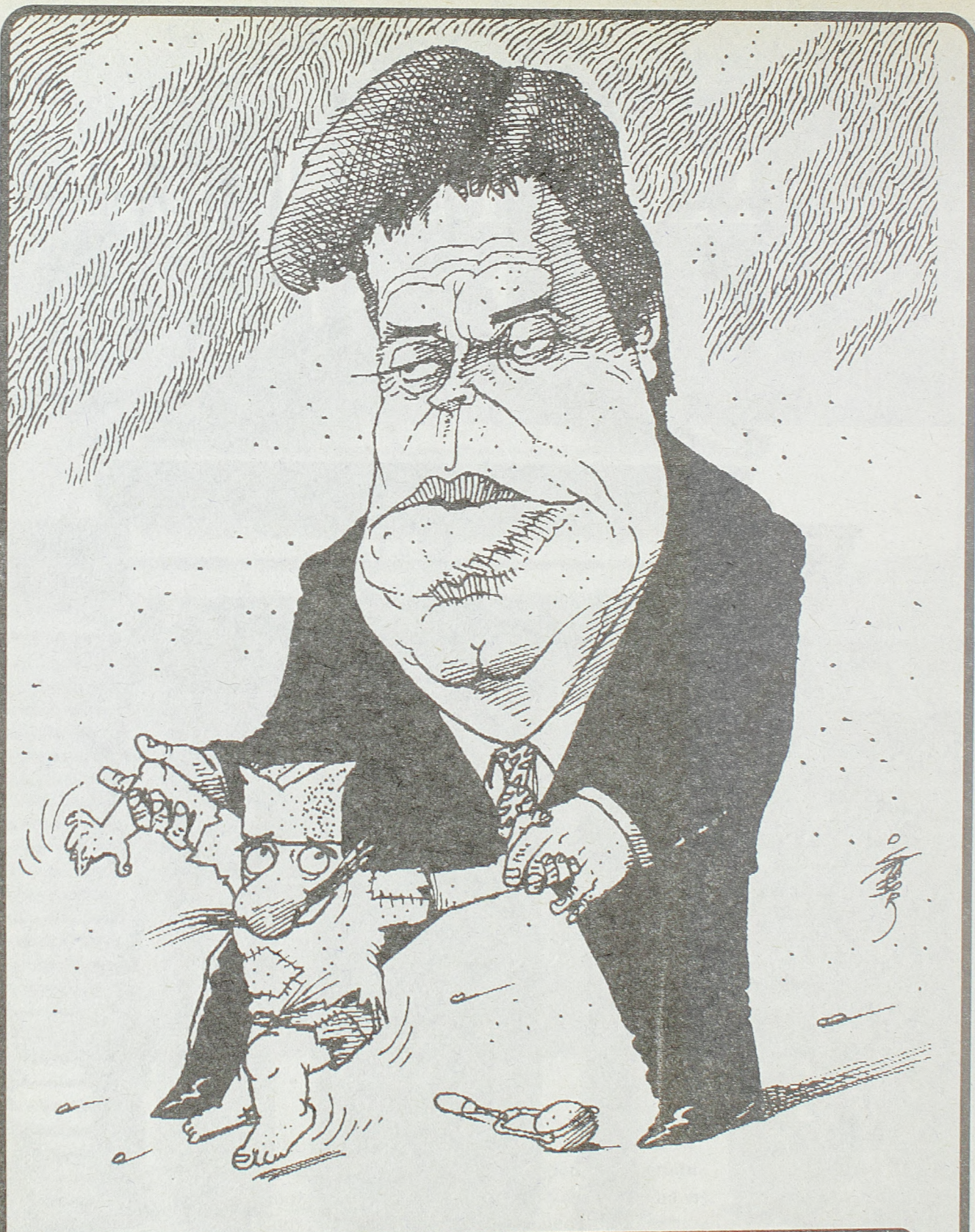
Na jednom mestu možete osigurati i registrovati Vaše vozilo na više mesečnih rata i obaviti tehnički pregled.

Možete nas naći u **hotelu JUGOSLAVIJA**, svakog radnog dana i subotom od 7 do 20 h a nedeljom od 7 do 13.30 h.

DUNAV GRUPA
DUNAV OSIGURANJE

УЗ'О УНУК СВОГА ДЕДУ...

ПЛАСОВИ

Радивоје БОЈИЧИЋ

А онда нам је она гласом Горице Гајевић рекла да се не играмо главом и да случајно не учинимо нешто што би могло да штети постигнутим резултатима у демократским променама.

Кад смо се после онога што смо чули, ухватили за главу, довикнуто нам је оним истим гласом:

-Да, да. Том главом!

После ње, јавио се он и припретио нам гласом Војислава Шешеља да се случајно не супротстављамо уласку у Европу.

Након тога, чуо се и глас Слободана Милошевића, којим нам је објашњено да ћемо сви бити стрељани уколико не прихватимо нову демократску реалност.

Није прошло дуго, а зачуо се глас и Николе Шаиновића, којим се она на нас издирала да ћемо је запамтити уколико и даље будемо стајали на путу демократске опозиције.

Кад смо зачули глас Мире Марковић, тачно смо знали да ће нам он поставити ултиматум да у року од пет минута 147. пут признамо демократске промене, или ћемо бити изручени Хашком трабуњалу.

Таман кад смо хтели да кажемо нешто у своју одбрану, јер је човек и пред Хашким трабуњалом годинама невин док му се не докаже супротно, јавио се и онај који нам је гласом Ивице Дачића наредио да и не помишљамо да спречимо укључивање Србије у међународне финансијске институције.

Ми хтедосмо да се закунемо у милу нам нашу маму да нећемо учинити ништа да спречимо Србију у укључивање у, не само финансијске, него и институције као што су УН, ОЕБС, Савет Европе, међународни кинолошки савез, а и Совјетски Савез, ако то од нас тражи демократска власт, кад се проломи глас једног од Драгана Томића који нам је сиктао да ни у ком случају не учинимо нешто што би нове демократске ветрове скренуло са зацртаног пута.

А онда се са разних страна зачуше познати нам гласови чланова Дирекције Јула, Главног одбора СПС-а и Отаџбинске управе СРС-а који нам претећим тоновима колико их нема ни у најбољој

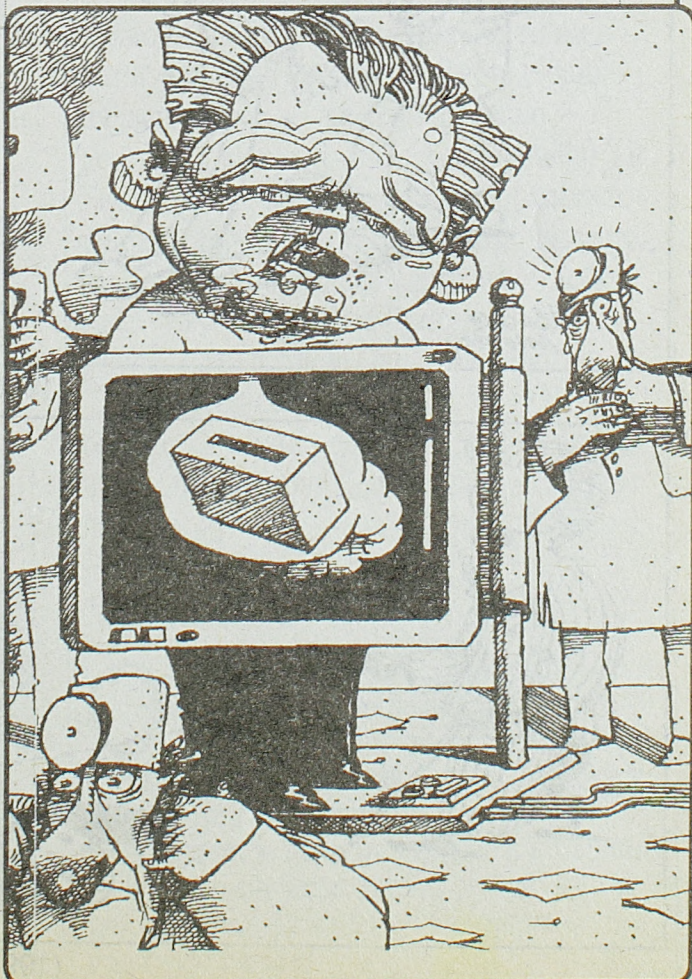
хармоници типа "далапе" утуљаваше како ћемо овога пута надрљати ништа мање него они који су се залагали за Европу од Голог отока до Колиме.

Кад најзад схватисмо на који се начин брани млађахна српска демократија, уплашисмо се и једино у чему нас нико не могаше спречити јесте да помислимо како је од Октобарске револуције и напада на зимску кулу од карата, све другачије, али да се ништа није променило.

А и да се наши гласови које смо им дали, много разликују од гласова који се чују.

Оне, међутим, од Горице, па до Љуше Ристића, све, дакле, које до сада очима нисмо могли да видимо, сада ни ушима не можемо да слушамо.

Макар они били, не они одувек, него ови од јуче.

Карикатура: Борислав СТАНКОВИЋ СТАБОР

Горка сећања*

Једанаест зима нашег незадовољства

Душко М. Петровић

(1990)

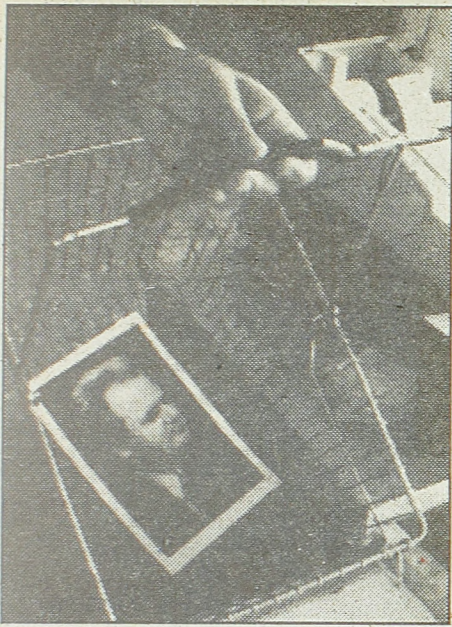

(1991)

1.
Пре десет година, живот је овде био много мање овакав, неупоредиво мање, иако се већ назирало где би нас све, зашто и како, могла одвести онолика економска и политичка затвореност, самодовољност социјалистичких република и осiona бахатост републичких кабадахија друге Југославије. Политички плурализам рађао је, пре свега, странке с националним предзнаком, понегде би се омакла и понека демократска, а на оне лево оријентисане партије старији су гледали као на гаранцију да ће све остати по старом, а млађи као на комунистичко пресвлачење у социјалисте.

Баш на свој Туциндан, 5. јануара те, не тако давне, али итекако такве, 1990. године, *Јез* је поново постао *Ошшани*, поново је имао пуно име и презиме, поново се звао онако како су га 55 година пре тога крстили оснивачи, па му је и кретање по политичком животу тадашњице било доста олакшано - наликовало је времену пред Други светски рат, са свим сличностима (менталним) и свим разликама (политичким). *Ошшани* је шишао и лево, и десно, не бренијући никог. Најезени *Програм Јебене сџранке* се свима подједнако ругао, мада, ипак, мало више онима који су били једнакији од свих осталих, онима који као да су, непуне три године после Осме седнице, једва чекали да се с неким подеветају.

*Горка сећања - амаркорд

(1992)

СРБИН ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТА

Био је интернационалиста,
то сада зна и Господ Бог,
волео је све народе на свету,
осим свог!

В. Ј. Марјановић (1993)

И Вођа са симпатијама гледа на
демократске процесе, али му положај не
дозвољава да за њих учини нешто више.

Ж. Мацаревевић (1993)

А. Клас
(1993)

У мој стан на врху једног београдског
солитера уселио се и компјутер. Чудан
подстанар, с невероватним могућностима
за рад и још невероватнијим за нерад.
Нисмо контактирали.

2.

Распад заједничке државе збра-
тимљених народа и народности није
се више могао зауставити, па су
одговорни другови и другарице чинили
све што је било у њиховој моћи да га
убрзају, тј. да сваког дана на сваком
месту и на сваки начин све више напреду-
ју у показивању те своје - како моћи тако
и немоћи. Из Словеније се рат проширио
на Хрватску, а почињале су прве чарке и
по БиХ (не бих).

Свима је било јасно шта се догађа, неко
је видео на тв, неко је видео уживо, али ни
једнима, ни другима, није било јасно да
ли републике које се у крви раздружују
беже само од Југославије или и од
Милошевићевог комунизма, па то ни
нама у *Ошишаном језу* није било баш
најјасније, све до деветомартовског
деветања, кад је друг Слоба - бранећи ТВ
Бастиљу - на обезгаћени народ (санкило-
ти од Србије) кренуо тенковима. Извести
тенкове на београдске улице и могао је
само неко кога је баш брига шта о њему
мисли, црта и пише *Ошишани језу*.

Компјутер се у мом стану, те 1991.
године, био баш одомаћио, али му ја још
нисам пружао руку, нити шансу да ми се
покаже.

3.

Од оног што му је остало улево
нахерено Милошевић је, у пролеће
1992-е, направио трећу Југославију
- три пута мању, тридесет пута тужнију и
триста пута сиромашнију.

Ошишани је лако (а донекле и на време)
препознао значење оноликог причања и
тв-таламбасања на тему: *Србија не
учествује у рату!*

(1994)

Срби су постали од Еве и - Аврама!

М. Лазаревић (1994)

Прво смо по Крајини дизали три прста, а онда смо од Крајине дигли руке!

Р. Пивљанин (1995)

Призната је Република Српска. Опет је Србија до Јајца.

Д. Матејић (1995)

Г. Ратковић

(1995)

Пришао сам компјутеру и, без и једног озбиљног или бар објашњивог разлога, заронио у његов свет - почео да га користим на нивоу писаће машине.

4.

Да и од најгорег може горе уверили су се сви који су имали част, понос и идеалне услове да немају ништа друго животарећи у трећој Југославији (трећа - несрећа највећа), тј. у Србији, брале, и Црној Гори, чоче. Инфлација је достигла неслућене успехе; највеће у свету! У томе нико није могао да се мери с нама. Председник Милошевић ни у чему није имао мере. Србија и даље није учествовала у рату у Хрватској и БиХ и потпуно је нејасно како се из дана у дан све брже повећавао број избеглица из западних српских крајева и број рањених и погинулих Срба из Србије.

Ми у *Ошшианом* јежу смо целе те 1993. године пре подне трчали од банке до пијаце (да нам плата, која у моменту примања вреди целих два и по килограма кромпира, не би за сат-два пала на вредност од само пола те целине), а поподне смо писали и цртали. Новине смо издавали (не)редовно и штампали их: на већ штампаном папиру, на трамвају, на кеси за хлеб...

Код куће сам у компјутеру већ био створио неку врсту мале архиве - да сачувам нешто од оног што сам написао у тим дивним, незаборавним временима.

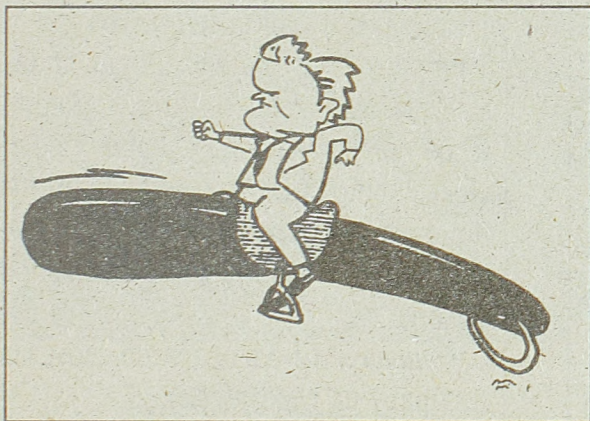
5.

Милошевићу је било мало то што је свет ударио санкције Југославији, па је он завео санкције Републици Српској и (4.8.1994) подигао југословенско-српску границу на Дрини. То је тако темељно урадио да та граница и дан данас успешно дели Србе на западне и источне. Деда Аврам(овић)

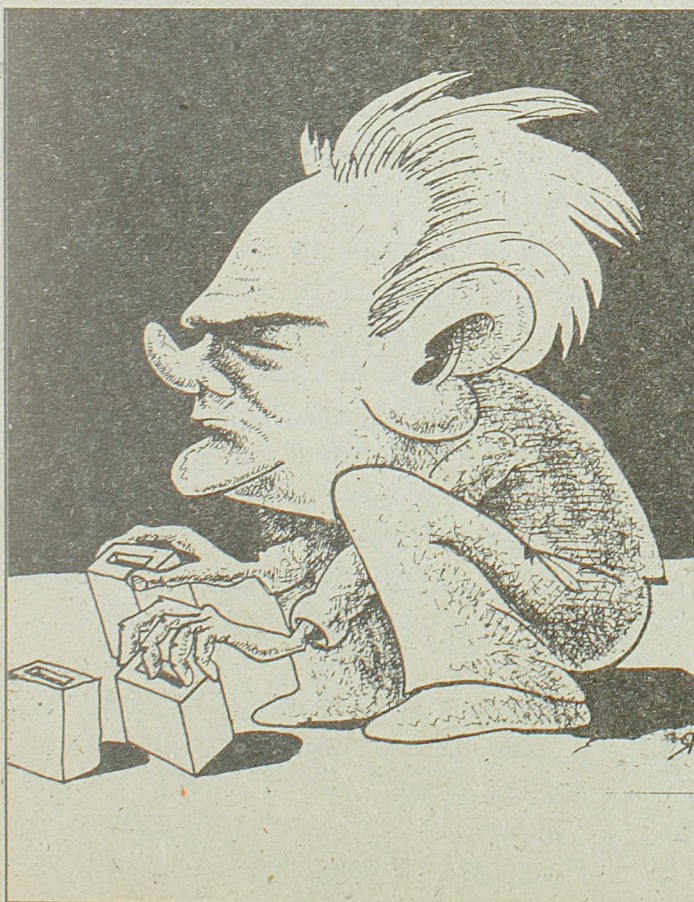
Г. Ратковић

(1996)

М. Милорадовић

(1997)

Г. Ратковић

(1997)

нас је мало повратио у живот, показао нам да може и боље. Наравно, после му је Милошевић показао да може и без њега, али боље - баш никако.

Ошшиани се уредовио.

Упознао сам млађе рођаке мог компјутера, али се нисам усудио да улазим у њих - причало се о виртуелном свету, о свету који...

6.

Милошевићево обећање да ће сви Срби живети у једној држави остваривало се 1995. године невиђеном брзином: велики део српских земаља и градова западно од Дрине су или продати у рату или предати у Дејтону, па је од свега остала само Република Српска (на 49 одсто БиХ), а највећи део нашег народа се слио у Србију; сви Срби у једној Србији. Слоба је у Дејтону купио ципеле себи и сину (у име оца и сина, обуше се обојица), мало ко је знао шта је све продао.

У *Ошшианом језу* се на много литерарнији начин појављивало исто оно што је народ говорио по трамвајима, парковима, надлештвима: *Слобо, њиздо, крајине си издо!*

Бојажљиво сам завирио у виртуелни свет.

7.

На изборима за општинске и градске власти 1996. године Милошевић је толико крао, да смо по двоје-троје ципела подерали шетајући и дувајући у пиштаљке, а они који су остајали код кућа лупали су у шерпе, лонце и друге видове информисања незадовољног народа како би заглушили његово бастиларење.

У *Ошшианом језу* је мртва трка, не зна се кога је више: Слобе или Мире.

Виртуелни свет, на који се још ни у ком-

М. Стојанковић

(1996)

Кинеска четврт у Београду је почетак, а крај би могао да буде кинески зид око Србије! М. Стојановић (1996)

Телевизија све види, све чује И све лаже! В. Јовановић (1997)

Ипак смо ми правна држава; код нас је правник суверен. Д. Михајловић (1997)

Један брак, две партије и оде све у три... А. Нишавић (1997)

ПРОМЕНА је историјска! До сад је Србијом владао Милошевић, а Југославијом његова сенка. Сад је обратно: он тамо, сенка овамо. В. Теофиловић (1998)

пјутеру нисам био навикао, излио се на улице и постао је део наше свакодневице, део живота на који смо се се навикавали.

8.

Тук на лук! Двојац Милошевић-Марковић (двојац кормилара) у рано пролеће 1997. године организује контрамитинг на Теразијама, па у историју политичке мудрости улази реченица: *Волим и ја вас*. Вукови и Ђинђићеви улазе у Скупштину града Београда; Ђинђић са зграде скида петокраку, а мало касније Вук скида Ђинђића с положаја градоначелника. Да заиста воли свој вољени народ друг Слоба је показао кад је народу покљонио Лек специјалис - закон по којем није признао да је крао, него само да је изгубио локалне изборе у већини градова Србије.

Ошшишани им одговара по свом закону, по праву на гласан смех.

Гледам како се виртуелни свет огледа у *Ошшишаном језу*, а *Ошшишани* се огледа у свету виртуелне стварности, политичке и привредне.

9.

Брачна коалиција, обилато помогнута кумовима (Шешелем на републичком и Вуком на локално-градском нивоу) полако, али сигурно плови у запетљавање вишедеценијских проблема на Косову и Метохији. Све чешће се чује да би нас тзв. међународна заједница могла казнити због тога што нам власт ради то што нам ради - како на КосМету, тако и у осталим деловима ове срећне земље.

Ошшишани јез, као и увек, удара и лево, и десно, па са левице одјекује удесно, а са деснице улево.

Виртуелан свет (и свест) преовлађује. Ипак, све теже пристајемо да верујемо у оно што нам се догађа.

ИЗ РАТНОГ ОШИШАНОГ (1999)

Ставили нам Солану на отворену рану.

Д. М. Карло

Могли бисмо да хранимо пола Европе, ако сви пошаљу хуманитарну помоћ.

М. Вржина

Што је НАТО агресивнији, то смо ми прогресивнији!

Р. Бојичић

Србија се сагњати неће! Значи, неће имати ко да на лето пожање жито.

Д. М. Петровић

(1999)

10.

Годинама се инсистира на томе да је КосМет проблем Србије и само Србије, а онда 1999. године на преговоре у Рембујеу отпутују Југословени, с једне, и Шиптари, с друге стране?! Срби ћуте и чекају да се догоди чудо. Уместо чуда, уместо чаробних решења која падају с неба - баш одозго падају бомбе. Они који су нам давно, одавно завели оне неправедне, геноцидне и ничим изазване санкције, сада нас бомбардују, па у нашем свакодневном виртуелном свету лепо видимо како, после величанствених победа у ратовима у којима Србија није учествовала у периоду од 1991. до 1995. године на Балкану, Срби под руководством друга Слободана, постижу и највеличанственију победу - победу над целим светом!

Ошишани јеж се супротставља и агресору, зликовцима који против нас воде цојстик рат, и домаћим агресорима, који нас убеђују да видимо оно што нико не види.

Све је нестварно, све лебди и лелуја...
Победа, победа! Обнова, обнова!

11.

Величање победника и посебно њиховог врховног команданта и невиђено брза и успешна обнова и изградња дала је ове, 2000-те године, нашим творцима виртуелне свакодневице толико сигурности и самопоуздања да су расписали изборе у којима ће 100 одсто победити. Наравно, побеђује народ, побеђују они који су чврсто на земљи. Виртуелци мисле да смо слепци и зову у други круг. Народ их дозове памети!

Ако ово стварно значи да су отишли они који није требало ни да нам долазе, *Ошишани јеж* се више неће бавити њима, него ће одмах прећи на нову власт.

Добро ДОСли!

Имамо пливање у слаткој и сланој води, па пливање у дуговима, али су најзанимљивији политички пливачи. Они пацови који напуштају брод који тоне, узимају људски облик и пливају према командном броду спасилачке флоте.

Врло су жилави у тој дисциплини: пливају краул, леђно, лептир, а појединци и роне. Неки имају изванредно пролазно време.

Већина се лепо носи: Армани, Версаће, Бос одела, сатови ролекс, ципеле италијанске, по погућству са кожицама између прстију, И испод свега, обавезно купаће гаће, због брзине.

На актуелном броду се гурају међу официре и командни кадар и показују дирљиву приврженост капетану. На сваком кораку. Спремни су и да убијају за њега. Док брод мирно плови тврде да је то најмодернији, најквалитетнији и

најпросперитетнији брод.

Ипак, једним оком стално мотре корито и машински погон. Уколико се појави и најмањи квар, бацају поглед према хоризонту, тражећи ново пловило.

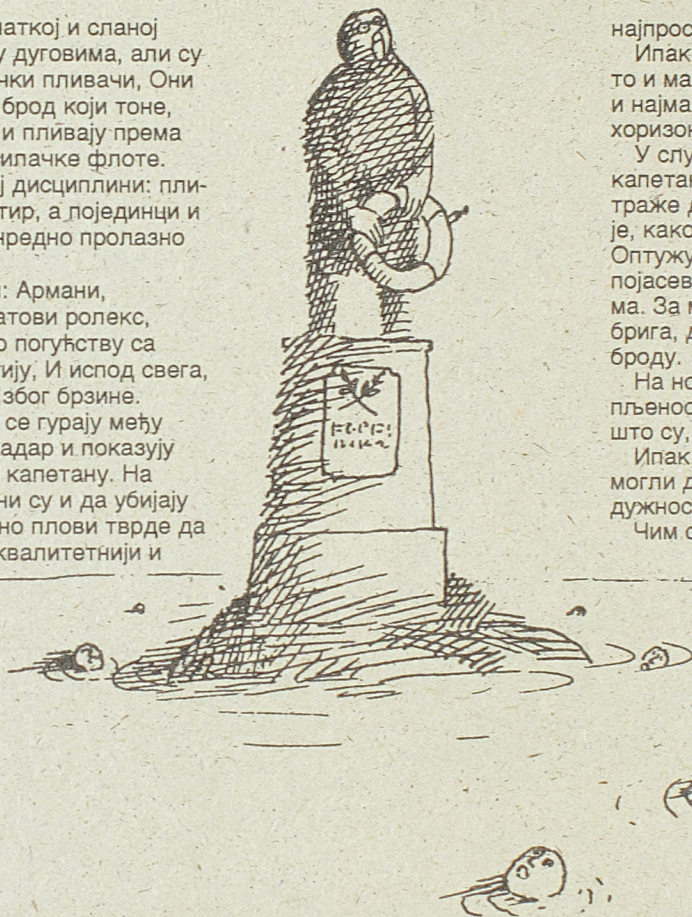
У случају хаварије, инсистирају да капетан последњи напусти брод. Многи траже да капетан потоне с бродом, јер је, како тврде, највише и забрљао. Оптужују и друге официре и отимају им појасеве за спасавање и места у чамцима. За морнаре и путнике није их нимало брига, док журно секу воду према новом броду.

На новом броду, падају од исцрпљености и оптужују старог капетана што су, ето, постали жртве.

Ипак, нису толико исцрпљени да не би могли да прихвате нову руководећу дужност.

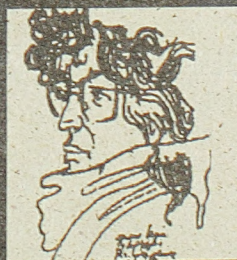
Чим се осуше.

Др.Минић Карло

Карикатура: Мухамед ЂЕРЛЕК

БАЛКАНСКИ НЕРВЧИК

Зоран
РАНКИЋ

Добар дан, добри људи. Има ли међу вама кога да ваља?!

Ћутите. Дакле, то кажете!

Велике се битке добијају, углавном, док су мале!

Кад може свако, може и свашта!

Светлост путује. Мрак је увек ту!

Господари су превазиђени. Слуге нису!

Кад волите безгранично, волите и бар мало!

Понекад пристајемо на патњу да бисмо је се ослободили!

Кокошки која покушава да лети не верују ни да уме да хода!

Ја сам доказ да постојим!

На погрешну страну се прелази док је права!

КРИЗНИ ШТАБ

Радивоје БОЈЧИЋ

Кад смо оно срушили највећег Србина од погибие цара Лазара до 5. октобра текуће године, задржао се ја мало.

Поседео с друштвом у ћошку.

Кад смо попили по једну, па још по једну, па још по једну и ни једну више, па још по једну, па да се иде, па још по једну јер се нећемо разилазити а да је не викнем туру, па још по једну и још, ко зна колико, некако се довучем до куће.

Звоним, нико не отвара.

Лупам.

Тада се по ко зна који пут оствари оно што је записано у књигама нашим староставним.

Ко лупа, отвориће му се!

-Шта хоћеш ти! - учинило ми се да ме пита жена која ми беше отворила.

-Како, шта хоћу. Хоћу да уђем у своју кућу!

Направивши мимоход, уђем право у дневну, и поред тога што је већ било оно доба дана када би ми много више одговарала спаваћа соба.

Тамо су, на моје појединачно изненађење налазили: моја ташта, моја љубавница, моја жена, комшија Сима, којима је било заједничко то што су ме мрзели са дна својих дубокох душа, и тројица неких за које ни данас не бих могао да кажем са каквим су се

осећањима односили према мени. Један што се представио као Коштуничин изасланик, један који ми је рекао да га шаље ОЕБС и један који је само ћутао.

-Шта је ово! - узвикнуо сам колико ме је грло носило. - Ко сте ви?

На ово питање испрси се моја ташта која ми је рекла да јој је припало у част да председава овим скупом јер је најстарија међу присутнима, и рече:

-Господине, ми смо кризни штаб. Преузели смо управљање над овом кућом, а од тебе

Три тачке на крају горње незавршене реченице најбоље говоре да сам грубо прекинут.

-Доста је било твога. Кризни штаб захтева да се из ових стопа повучеш! - узвикну моја жена, којој се придружила и моја љубавница речима: - Ти, напоље из ове куће, јер си аут и кад си у кући!

Пошто сам схватио да ми у том тренутку не иде са женама, обратио сам се оном господину који се представио као Коштуничин представник.

-Господине, - рекао сам, - да ли је ово оно

чега сам могао да извучем једино правилан закључак да је он представник кинеске националне мањине у И лову УУ.

-Ђианг Ђинђић! Кризни штаб једнако револуционарни комитет! - представио се Кинез и уз љубазан осмех показао ми врата.

Пошто су на мене навалили и остали, једино што ми је пошло за руком било је да се грчевито ухватим за оног представника ОЕБС-а.

-А сад ти не смета ОЕБС! - осветољубиво ми је прозборио онај добри човек гурајући ме из куће. - Ја као посматрач ти поручујем да ми се склањаш с очију.

Једино у шта сам још полагао наду био је онај који је у овој причи добио улогу човека који само ћути.

Кад сам му упутио један молећиви поглед, он је само слегао раменима, дословно се држећи своје улоге.

Онда сам се нашао на улици.

Обратио сам јој се за помоћ, јер улица је још једина која је расположена да решава наше нагомилане проблеме.

Обећано ми је да ће се учинити све што се буде могло.

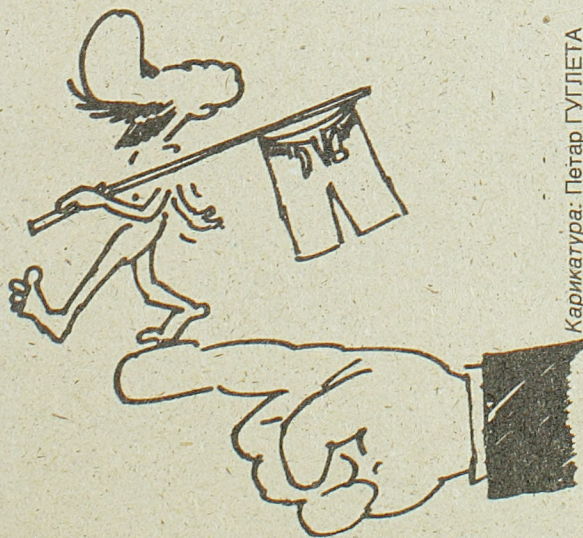
За то време, кризни штаб је из мог стана износио и људство и материјал.

А мени су оставили да изнесем горе наведено.

захтевамо да поднесеш оставку и одмах напустиш ово место.

-Чекајте, па ово је...

У том тренутку угледао сам му лице које је било жуто, док се његов поглед косио са мојим, из

Карикатура: Петар ГУГЛЕТА

Комшијину кућу сам пелио бензином да бих га заплашио. То увек упали.

Определили смо се за мир. Још пре рата.

Полиција је дуго трчала за демонстрантима. А кад их је стигла, умела је то да прослави.

Да сам јуче умро, данас бих већ био други човек - рече криминалац.

Судија се понашао као да је на свадби - свирао је по нарудџбини.

Између пса и газде постоји нераскидива веза. Ланац.

ДОС КРОЗ ВИНДОВС

Према мишљењу домаћих бистритеља све се догодило баш овако:

Прво су деца рударима угљенокопа поставила следеће питање: "Како је могуће да један играч буде и Стари Чика и Судија и Жандар и Лопов?"

Рудари су одговорили да то није могуће и својски се потрудили да у Србији "ничија више не гори до зоре!"

И тако је Србији пао мрак на очи!

А кад Србији падне мрак, Србија се нађе на улици.

И како то обично бива, Србију су на улици први пронашли полицајци.

Пошто су закључили да се овога пута ради о шачици демонстраната ништа мањој од шакетине којом се током протеклог туцелећа отимало од те исте шачице, полиција се обратила Србији речима: "Разиђи се, друже!"

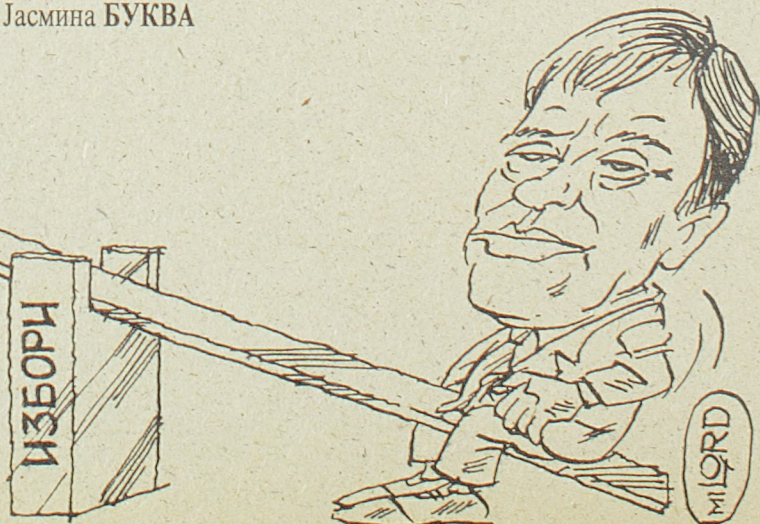
На то се Србија обратила полицији псовкама, каменицама и осталим помагалима уличног протокола.

И тако све док полиција није почела да даје све од себе: шапке, пиштаљке, грудњаке, пендреке, подвезице, беџеве, цупле, звечке...

А онда је у Скупштину ушао ДОС кроз ВИНДОВС.

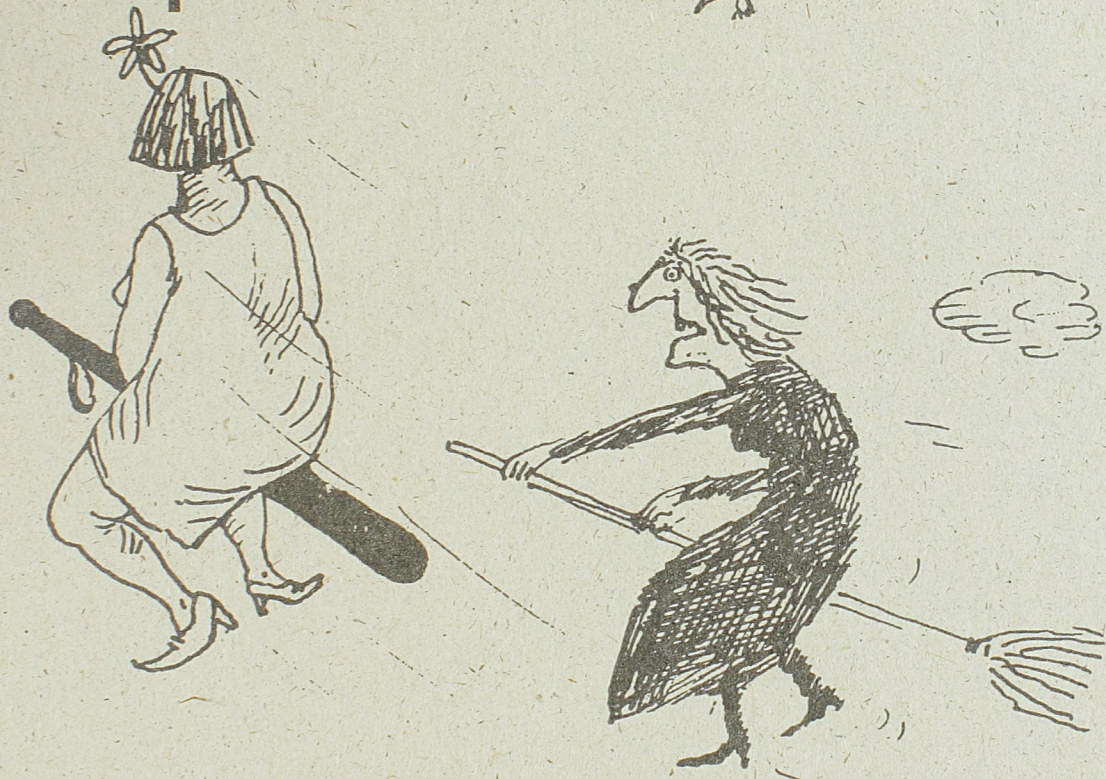
И тако је пао систем.

Јасмина БУКВА

Карикатура: Милорад Х. ЈЕВТИЋ

О НЕПОЗНАТИМ ПРАВЦИМА

Сви путеви су некада водили у Рим, а данас сви непознати правци воде - из Београда!

Србија, брале, изгледа, има највише непознатих праваца од свих земаља на свету!

Сва места из којих се долази су позната, а сва места у која се одлази су, углавном, непозната!

Не зна се где је одлетео Милошевић, али сви су изгледи да је отишао у непознатом правцу.

За разлику од њега, Горица Гајевић је остала, али такође у непознатом правцу.

Хаџи Драган Антић је нестao у непознатом правцу, или је можда непознати правац познат Редакцији.

О Драгољубу Милановићу се зна све, изузев праваца, који је још увек непознат!

Пут под ноге у непознатом правцу најбрже се хвата - авионом!

Па, како се могло догодити да одједном имамо толико непознатих праваца?

Погрешно је мишљење да су непознати правци они у које људска нога још није крочила.

Да ли је нормално да сви кривци нестану у непознатом правцу?

Упознајмо непознате правце, да бисмо их више волели.

Како је могуће да се нико није досетио да на време упозна непознате правце?

Како су они који су се упутили главом без обзира у непознатом правцу били сигурни да су то заиста непознати правци?

Ко им је јавио да су непознати правци заиста непознати?

После оволике бежаније у непознатим правцима, поставља се питање: има ли их још!

Није ли дошло време да се у уџбенике географије унесу и непознати правци?

Како се могло догодити да непознати правци остану доступни само познатим кривцима?

Шта су до сада радили млади

горани, шта планинари, а шта извиђачи и спелеолози? Где је био Пера из контроле лета?

Је ли организована потрага за познатим кривцима и за непознатим правцима?

Ако није, треба обуставити потрагу за познатим кривцима и кренути у потрагу за непознатим правцима на којима ће се, без све сумње, пронаћи и дотични кривци!

Ко је чувао све ово време непознате правце од очију јавности, а сад знамо и за чије бабе здравље?

И, уопште, ради ли се интензивно на откривању непознатих праваца?

На крају крајева, да ли су сви непознати правци заиста непознати, или се само праве?

Које је у интересу да се о непознатим правцима ништа не зна?

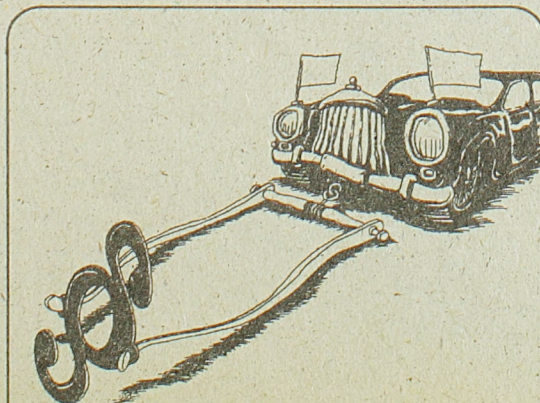
Остаће непознато зашто су правдољубиви одједном постали толико - правољубиви!

Човек јесте наше највеће благо. Зато ми је и криво што је нестao у непознатом правцу. Жао ми је, додуше, и блага, али ми је човека жалије...

А сад, сви у своје непознате правце!

И пишите.

Задња пошта: непознати правац!

DOSinstall

ДОСтојанствени скупе,

Захваљујући ДОСадашњем ДОСегу наша ДОСкоро "чета мала одабрана" је коначно ДОСкочила неДОСтижнима.

Покажимо да смо ДОСтојни ДОСтигнутог!

Будимо ДОСледни у намери да ДОСпемо где људска нога још није ДОСкакунтала!

ДОСегнимо све што нам је ДОСтупно!

ДОСта је било њихове ДОСетљивости!

Време је да ми мало на ватру, ДОСуђујемо, ДОСељавамо и ДОСипамо дефицит на ватру.

Народ је "рикнуо" своје - ДОСта!

И зато, ДОСтаavimo народу: ДОСта хлеба, ДОСта млека, ДОСта шећера, ДОСта уља, ДОСта слободе и ДОСта демократије.

Таквом народу не сме ништа да неДОСтаје.

Он заслужује да буде сит свега.

Треба му давати свега ДОСта, док нам и сам не каже: ДОСта је ДОСе!

...Извините ако сам био мало ДОСадан!

Ј.Б.

ШВЕДСКИ СТО

Рачунали смо на њих. Баш
смо неурачунљиви.

Најзад имамо стандард у
нашим рукама. Толико се
смањис.

Добили смо одговоре, па
сад можемо да постављамо
питања.

Живи живот достојан
прачовека.

Ја нисам рођени песимиста.
То сам постао тек кад сам
прогледао.

После гласања нема кајања.

Како да разум победи, кад
се није ни кандидовао.

Сенад Хонић
(Малме)

16

Број 2889

Карикатура: Горан Ђеличанин

АФОКРИФИ

Раде ЈОВАНОВИЋ

Пензионер не би жалио да да и пензију, само да би сазнао од чега живи.

Нема разлике између радних дана и празника. Код нас је сваки дан празник.

Морамо веровати да постоји комунизам. Сви твде да може бити и горе.

Митинзи опозиције билу су једина шанса власти да је потуче пре избора.

Вођа је годинама био гарант мира, али им је истекла гаранција.

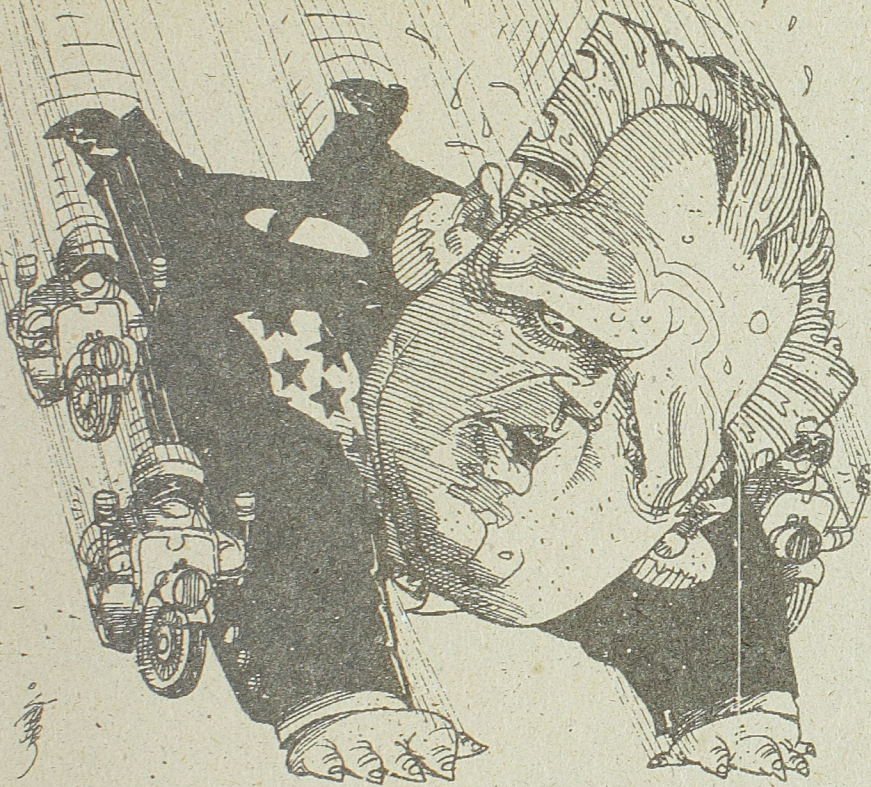
ТАТА-МАТА

Многа убиства би била
разјашњена да се то не
коси са законом о
информисању.

Влада ће се, и убудуће,
односити према криминалу
према својим
могућностима.

Премије за млеко нису
исплаћене - због меда.

Драган Матејић

НА ИВИЦИ МАРИЦЕ

Пише Драгушин Милић Карло

Толико су заговнали, да је багер морао да
чисти.

Ивица Дачић прелази у отпор. Већ му је Слоба
купио црну мајицу.

Павковић је победио НАТО, а неће ове
досовце.

Опијен "унучићима" власти, отрезнио се поред
унука.

Бака је умесила колач, који ће сама морати да
куса.

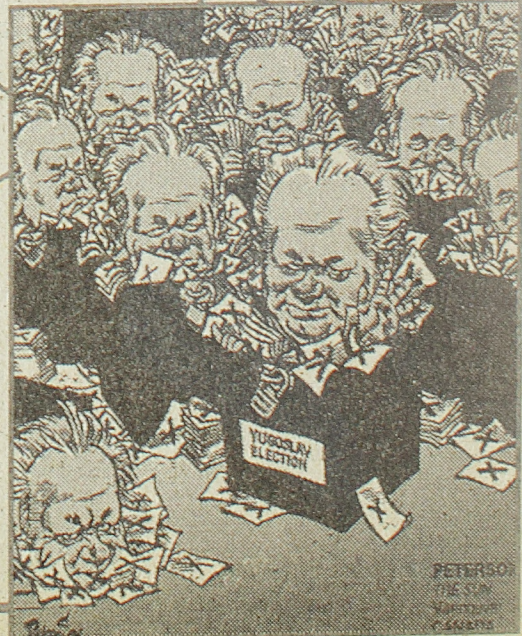
Медији су толико слободни, да се не разликују
једни од других.

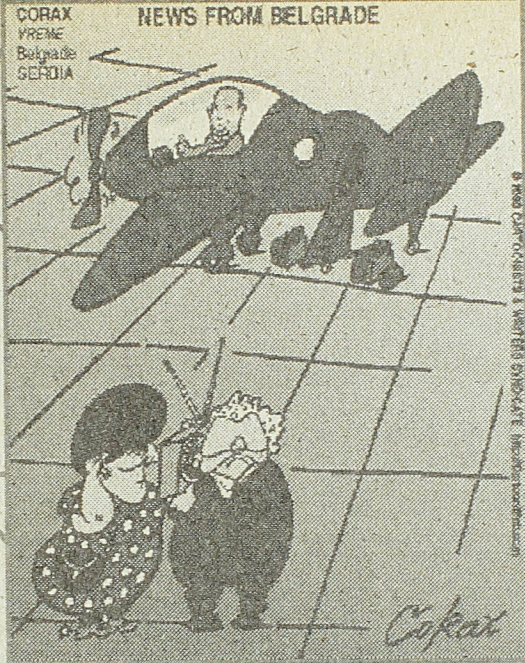
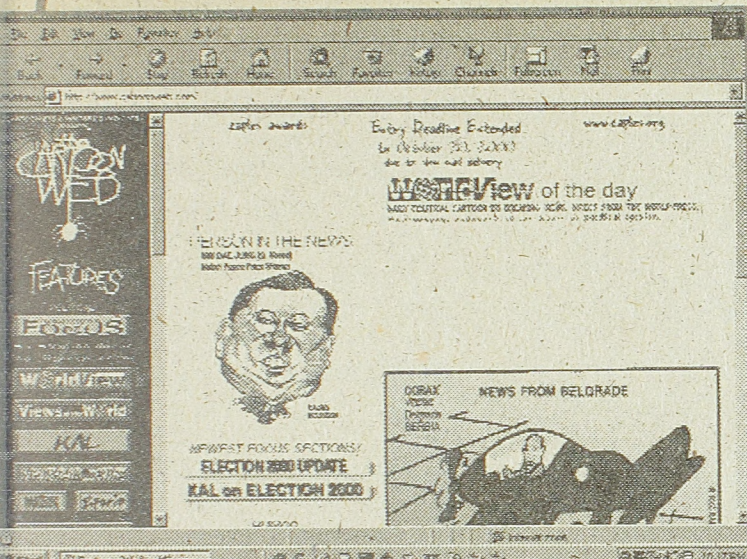
Ако народ опет не устане, остаци банди ће опет
легалитовати власт.

Срби су се, као дете звечке, дочепали
демократије. Бојим се, очерупаће је.

Карикатуре на овој страни:
Борислав СТАНКОВИЋ
Мића МИЛОРАДОВИЋ

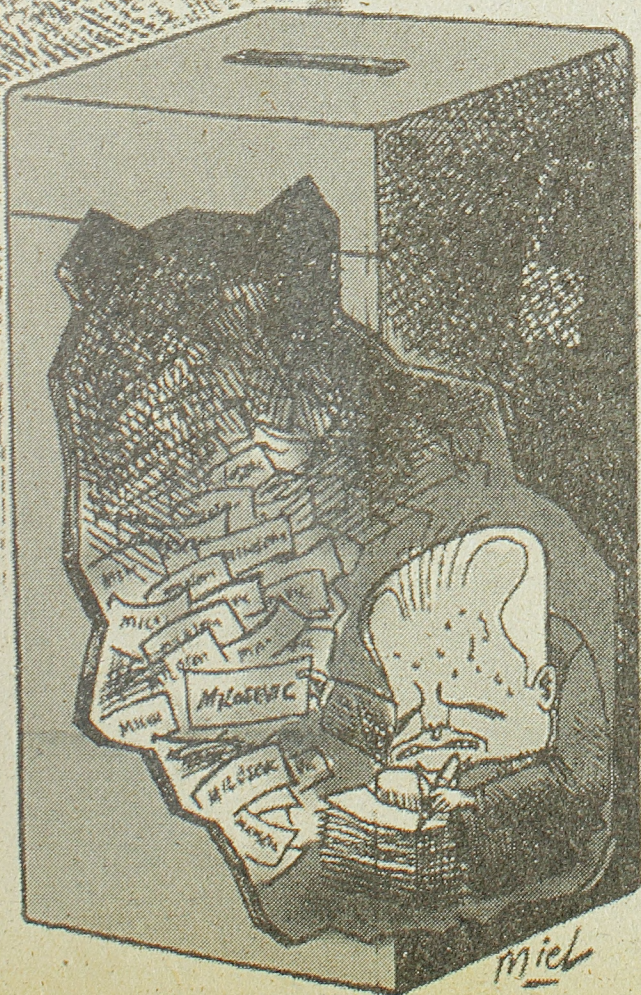

Како нас свет види

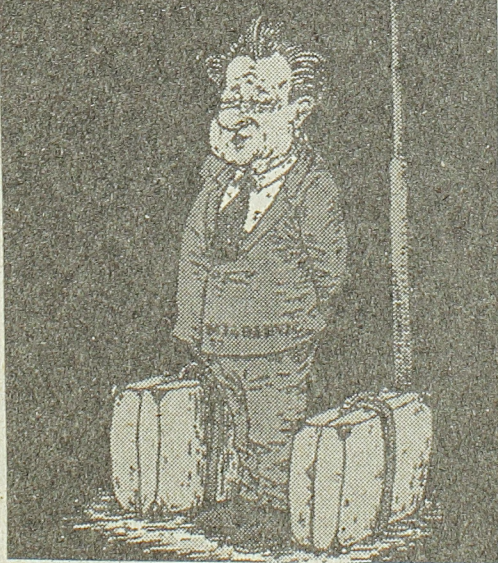
MIEL
STRAITS TIMES
Singapore
SINGAPORE

© 2000 CARTOONISTS & WRITERS SYNDICATE <http://CartoonWeb.com>

BERTRAMS
NET AMROG
Amsterdam
NETHERLANDS

TAXI

Могућности за развој су велике, јер је све пропало.

Медији се користе у недозвољене сврхе, на њима се чак говори и истина.

На повратку са митинга, прошао сам поред месаре. Живим за дан када ћу моћи да као некада у њу уђем без стида.

Постало је јако тешко писати афоризме. На сахранама се не смеје.

Драган Огњановић

*

Није тебе издао народ. Народ је издало стрпљење!

"Шано душо, шта учини шачица?!"

Блажена Маринковић

*

Бесплатно причам вицеве без везе. За вицеве са везом ћете морати да платите!

Гласали смо за своје стомаке, а не за њихове гузице!

Песма нас је одржала. Плате то нису могле!

До пада диктаторског режима имао

сам комшију јуловца, а од тада имам комшију који не може да дође себи!

Слобода је морала да дође, да би слободан морао да оде!

Мој глас нису украли. Изгубио сам га сам, славећи изборну победу новог председника!

Добили смо новог председника. Све остало ћемо морати да купимо!

Невен Шијаков

*

Обезбеђивање места у историји коштало нас је географије!

Србија има најјачу војску на свету. То је армија гладних!

Ширили су истину о нама, све док није пукла брука!

Упрскали смо ствар, иако је била сушна година!

Победа над светом је иритирала побеђене да су нам забранили повратак на место победе!

Радмило Мићковић

*

Наши пензионери су као лавови. Сваког дана по један рикне!

Нисам Ван Гог да ме боли уво за све.

Милутин Ђуричковић

*

Појединце би стварно требало ставити на листу за скидање са свих листи!

Избори су много проста ствар. Ми смо сложени.

Докле год бирају да дају, женама треба дати да бирају.

С њом или на њему!

Н. Станковић

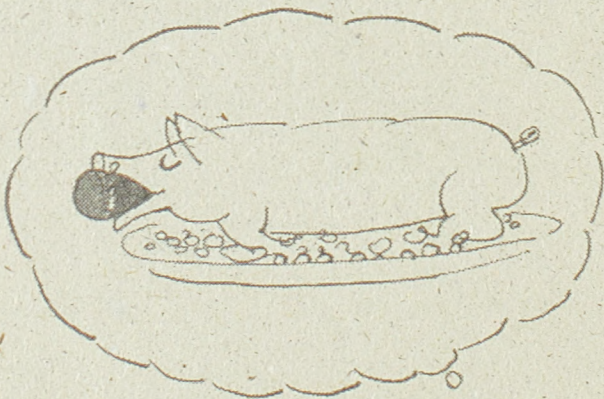
*

У нашим редовима су заступљене све структуре. Чекају уље.

Нећу више да сам Србин. Ја бих мало да будем људско биће!

Треба им нова изборна победа. Никако да нас докусуре.

Перица Јокић

*

Развијене земље мијењају технологију, а ми границе.

Динар иде у базу, а милијарде у базене.

Он ни мрава није згазио, улотрије-био је спреј.

Покојнику одмах затворе очи да не види како му отварају тестамент.

Напад је био успјешан, нико се није бранио.

Проста реченица: "ситуација је сложена".

Мијо Мирановић - Гроф

*

Одрастао сам на улици. Толико дуго су трајале демонстрације.

Ово је оригинал за пример, рече копија.

Где ми ударимо главом о зид, ту никне спомен-плоча.

Невиђено храбар народ, рече слепи вођа.

Драгослав Митровић

*

Човек није дрво а ипак га редом запишавају!

Како да нас не сврби код толико чешатора?!

Бројали смо дигнуте руке. Дипломе смо заборавили!

Да није тесних гађа спомињалла би се многа имена и презимена!

Саша Ђерговић

*

Волим и ја вас, али вам то више ништа не вреди.

Први пут су неки дали дупе, а да други нису морали да дају главу.

Издали су га унутрашњи органи.

Друго није могло да се очекује, него да се усере.

Због заједничких интереса, свршили смо тек кад су узели нашу ствар у своје руке.

Срђан Хаџић

*

С Ј А Ј У Г Л А В И

У Југославији је мера за отпор ОН!

Нека победи и гори само да нам буде боље!

Шта ће нам Америка, па да живимо као Шведска!

У Србији се дрогира дувањем у пиштаљку!

Сиротиња је наше благо!

Ја на штрајк идем и добар сам ђак!

Не би се требало светити. Ипак, најбезболније је стрељање!

Миодраг Лазаревић

*

ШАРЖЕР У МОЗГУ

Бесмртнима је смрт најближа!

Ово је моја земља! На дубини од два метра.

Светла прошлост, светла будућност. Отуда толике сенке!

Путокази се лако руше, али се још лакше постављају!

Изградићемо још један мост срушеног пријатељства!

Бане Јовановић

Карикатура: Влада КАТИЋ

ОЗОНСКЕ РУПЕ

-Чуо сам, јадо мој, за неке озонске рупе.

-Ма, нијесу озонске, него законске!

-Знам ја за законске. Њих има много. Оне су крај нас свуда у законима. Закони су нам потпуно шупљи. Ко швајцарски сир. А да није рупа у сиру, јадо мој, како би тај сир изгледао. Био би ко да ијеш репу. Него ти вељу, то су озонске. Чита сам у новинама.

-А јеси ли и виђа?

-Виђа их нијесам. Јесам, кад биг лага. Али, цијело љето ти на сунце излазио нијесам, а о купању и да не зборим. ако не рачунам туш и каду. Ноћу сам шета, али не по мјесечини, но само кад је небо облачно.

-А реци ми, јадо мој, јесу ли те озонске рупе опасне. Може ли се проз њи пропас, па пасти на неки други свијет?

-Кажу да су много опасне. Али се проз њи не може пропас, без ако шеташ по облацима. Од њи се, кажу, добија рак и још нешто грђе.

-Може бит морска звијезда!

-Каква морска звијезда, чоче. Није ти то море. Те рупе су ти горе на небо. За њи пређе нико није чуја, до Бога, Боже ми помози.

-Вала, кад уштедим коју цркавицу купићу карту за авион Биоград - Подгорица, Па, правац Тиват. Успут ћу читаво вријеме да посматрам небо, не би ли видио коју рупу, јадан.

-То можеш, бели, али не вјерујем да ћеш их виђет. Оне су високо, даље но до Цеклина.

-Мора да је то много далеко, јадо мој.

-Да није далеко, ја би се први попео и скочио падобраном, па кроз озонску рупу. И то сам, самцијет. Не би се вала боја. Ја сам ти скака и са Бранковог моста, оно кад смо и бранили од читавога свијета. али, није ми пријатно да се љети купам. Све ми се чини да ћу пропас кроз озонску рупу у море и да 'у се налокат воде..

-Богуми се не ваља налокат воде ни пашчету, а комо ли јунаку.

-Него, можда би било боље да купимо двоглед, па да шњим по ваздан гледамо не би ли видјели коју озонску. И онако ништа не радимо. А гласање је већ за нама. Замолићемо ове наше да нам изнесу фотеле на вр солитера. И ко први види озонску рупу, његова је. слажеш ли се?

-Ко слаже, говно изио. А ко ју први види, његова је. А послије 'емо је дијелит ко браћа говна.

-А сад да идемо дома, па кад сјутра рано устанемо око подне или послије уре, право на солитер. На поса, но шта!

НОСТАЛГИЧАР

Пошао трбухом за крухом
Пошао у бели свет
Веровао да ће надјачати носталгију

Мисли гореле у пламену
Зажижале нежан дах
Ноћиле неверици међ зубе
Док душу нису оглодале

А кад се то десило,
Довољно је било уже
Да докрајчи носталгију..

Жарко БУРОВИЋ

ИВКОВА САЛВА

Шарам ћилим вијугама, а
обављам и друге послове од
ширег друштвеног значаја.

Није он за старо гвожђе. Њега
треба бацити на теже муке!

Обузети несебичном љубављу
према вођи, ни сами нисмо свесни
шта бисмо му све урадили.

Без хлеба ме је оставила жеђ за
истином.

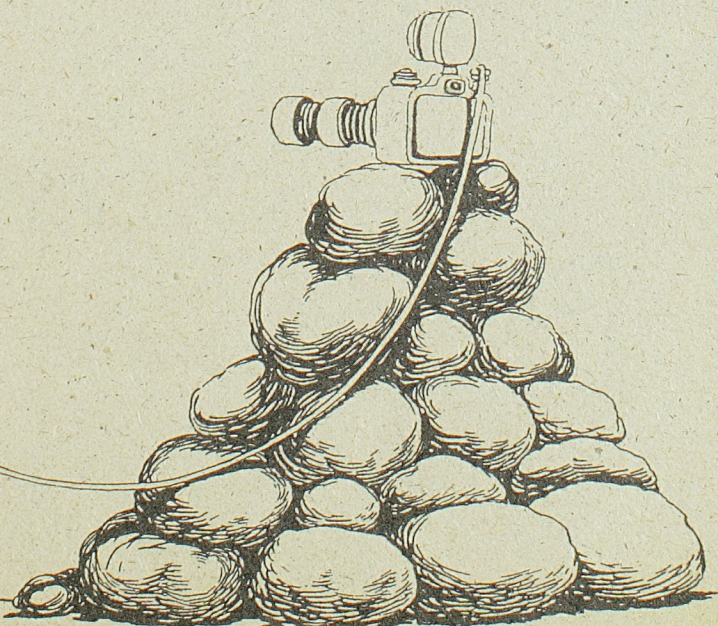
Где сте, гуслари! Да видите шта
нам слепци раде!

Ништа није препуштено случају.
Напротив! Ово је планско
пропадање.

Њега је могла да изроди само
јуначка земља. Такав је то буз-
дован!

Одрекли смо се свега. Да бисмо
могли да уживамо у чарима
живота.

Ивко МИХАЈЛОВИЋ

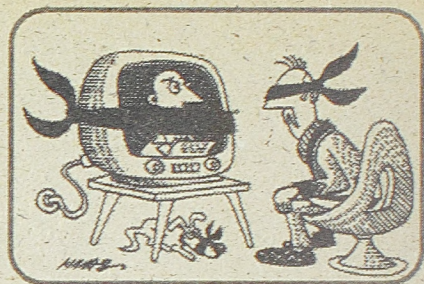

Карикатура: Горан ЂЕЛИЧАНИН

О П Е Т

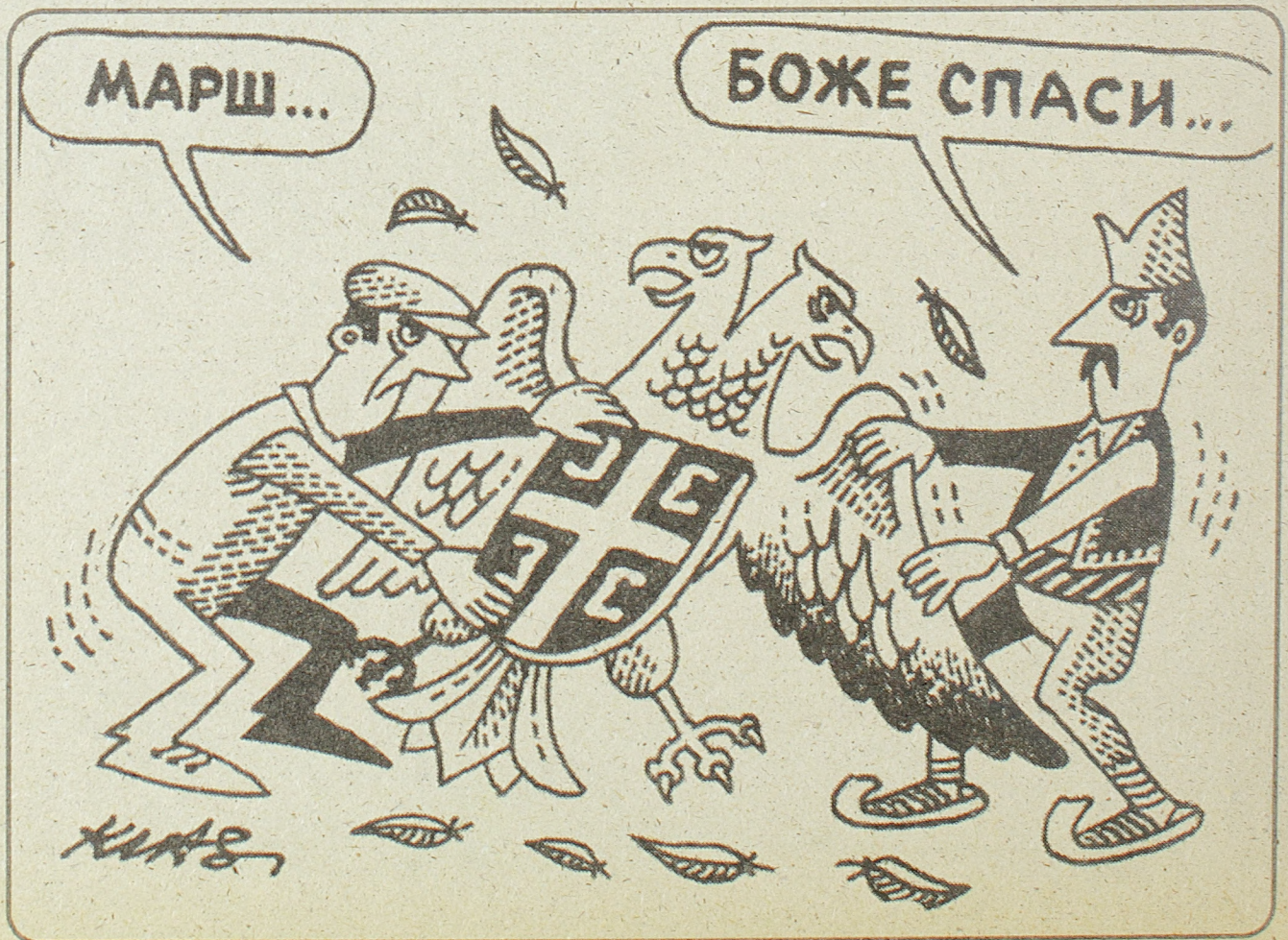
А Л Е К С А Н Д А Р

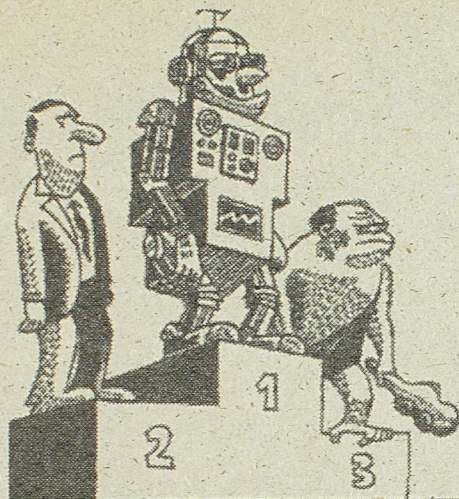
К Л А С

24

Број 2889

И јучерашњи дан
 прошао је уобичајено.
 Сунце је изашло,
 Земља се окренула
 око своје осе.

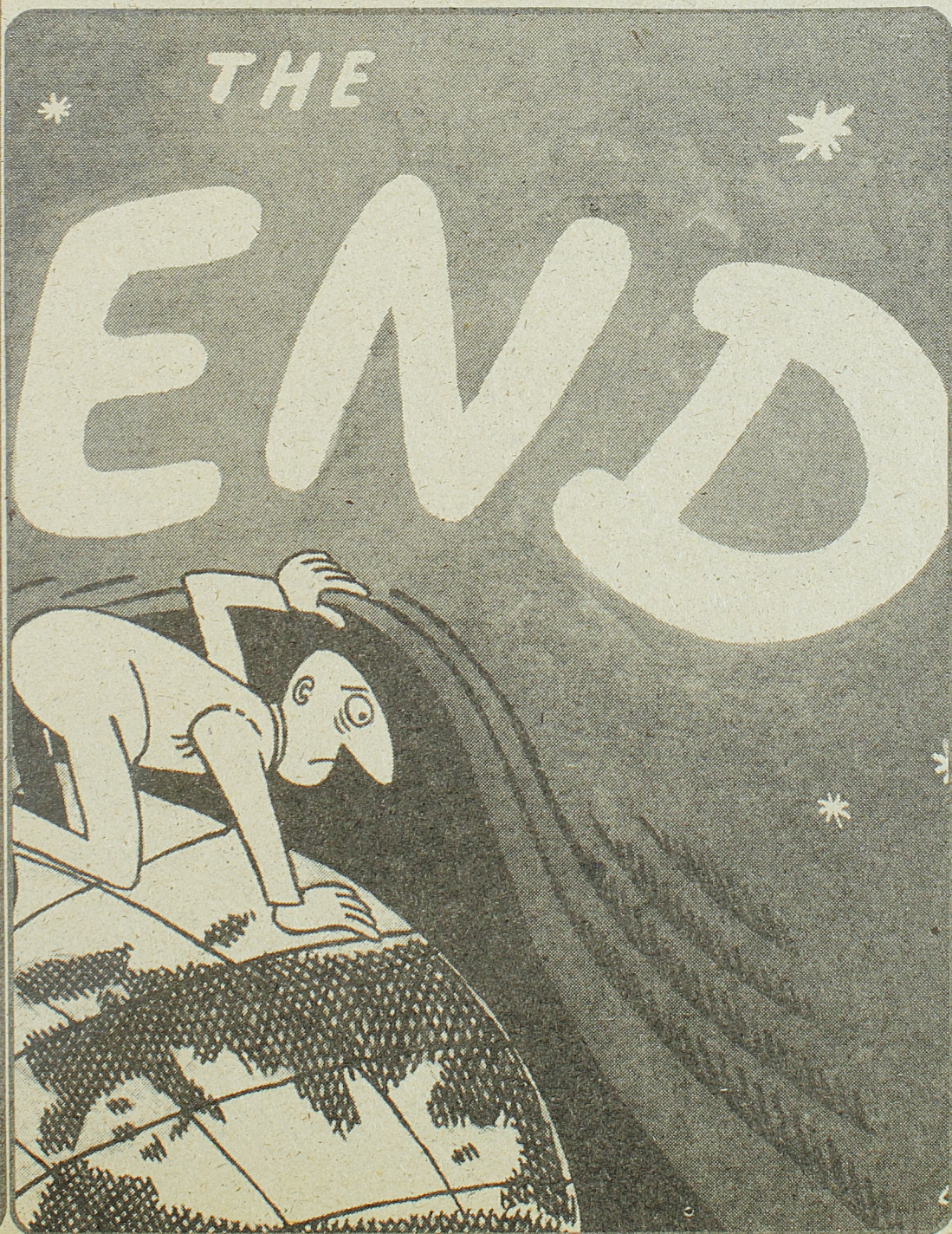
Београдом су ауто-
 мобили ишли
 коловозима, а пешаци
 тротоарима.

Александар Клас је
 добио награду.

Опет то сунце, опет
 то окретање око своје
 осе, опет ти пешаци,
 опет тај Клас...

На Фестивалу
 dell'Umorismo del
 Garda, Сало,
 Италија, Александар
 Клас, карикатуриста
 који је по броју осво-
 јених међународних
 награда одавно ушао
 у Гинисову књигу
 рекорда, овога пута
 освојио је "Златни
 олеандер" за
 сатиричну графику.

-наставиће се-

ДРЖАВНИЦИ И ЗАТВОРЕНИЦИ

Радна места чувају им страже,
предострожност како то налаже.
И поред све заштите на раду,
промене се спречити не даду;
па појава, богами, је честа -
међу собом да мењају места.

Светомир Момић

СЕНЗАЦИЈА ЗВАНА ЛАВЉА ЧЕЉУСТ

Сцена ушла у филмски кадар
као прворазредна сензација.
Професија се њоме дичи:
снимљена је из ризичне позиције!

Лав халапљиво човека једе.
Камерман из близине снима.
Сцена морбидна и ексклузивна,
снимљена је у тоталу.
Последњи трзаји жртве
посебно наглашени!

Камерман не пружа унесрећеном помоћ,
иако је имао револвер за појасом.
Да је то учинио изостала би снимљена сцена.

Овако свет гледа
како човек окончава у лављим чељустима.

Жарко Буровић

НАРОДНИ ОДИСЕЈ

Црни су нам дошли дани,
гласови су избројани!

Како сад да кажем Мири:
издали нас официри!

Наше деце тужна мајко,
издао нас је и Влајко!
Кад помислим, моја драга,
на сигурне браве Хага,

драже ми је мрско лице
председника Коштунице!

Честитаћу, баш ме боли
кога народ збиља воли.

Ево зашто нисам биран:
народ ми је ретардиран!

Чак се стиде мога лика,
милиони плаћеника!

Једно време нисам знао
колико сам ниско пао.

Најгоре је што се мора
под хитно из Белог двора.

Хоће народ да нас бије,
купи, мацо, писаније.

Хајде, хајде, благо мени,
бесправно смо усељени!

Мирјана Булатовић

НЕПОСТОЈЕЋИ ГОВОРНИК

Непостојећи говорник у немом гласу
Са последње бине у Врбасу

Не појави се и оста град без маске
И беспослене остадоше на тргу даске

И она последња ноћ што се смркава
У очима оног вола између цркава

Кога су заједно са народом пекли
И јели. И то је све што су рекли

Блажоје Баковић

БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН ВАЖНИ СЛОБ КОГА СТРЕФИ СТРАШНА КОБ

Био једном један Слоб
правио се сноб.
За сваки свој лоб
нудио нам боб.
Ал' дође зла коб
па тај важни Слоб
што се прави сноб
И што за свој лоб
нуди нама, доле,
овај прокисли боб
превари се грдно,
погрешно је мрдно
и у чабар прдно.

Није више Слоб
сада важни сноб,
дошла је зла коб,
народ није роб
не треба му боб
нити његов лоб.
Зато с пуно права
историја вели
да се важни Слоб
у заборав сели!

Саша Берговић

БОРАВИ ГЛУВ И НЕМ ИЗА ПОТИЉКА

борави глув и нем иза потиљка
без очних канака окован криком
црну копрену без потке језиком
отка сакривен од сопственог лика

за дане чува длан ноћ надланицом
разгрће кад се све стиша умукне
од самог себе кад треба устукне
кад падне у кревет са несаницом

тад тело из тела сели напречац
у тамну страну месеца загњурен
бившим и садашњим главама јемац

близак свом рођењу и туђем ропцу
на меком узглављу страхом изнурен
види се на трону и на конопцу

миодраг максимовић

БИО ЈЕДАН ЧОВЕК

/уместо загонетке/

Био један човек
себи најдражи,
од главе до пете
саткан од лажи.

Из њега вири
циничност, злоба...
није Милан, Рале,
ни Горан, ни Боба...

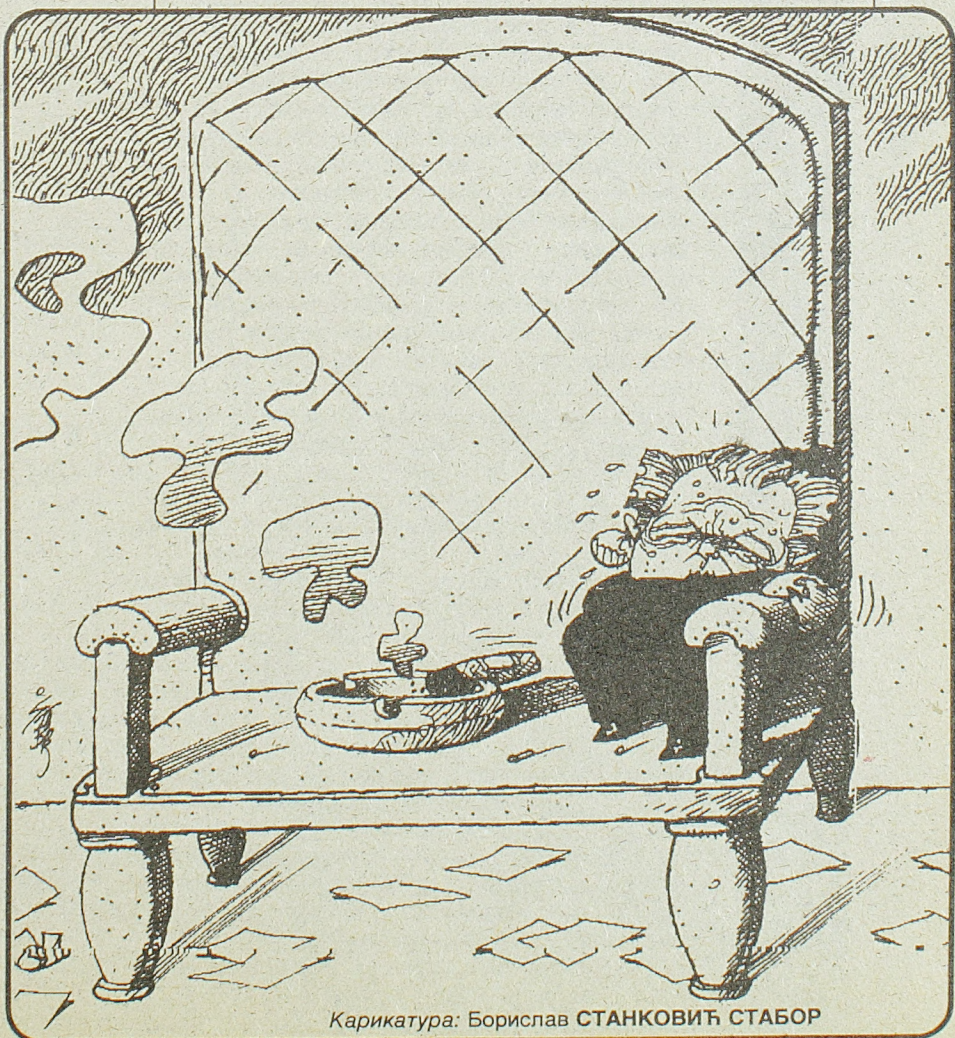
Још мало помоћи,
па нећу више,
он би из живота
да нас избрише.

Ако вам мозак
ни сада не вари,
онда сте ви
ОН уствари.

Русомир Д. Арсић

27

Број 2889

Карикатура: Борислав СТАНКОВИЋ СТАБОР

РЕЧ ЛЕКАРА

Млекохолизам је тешка болест зависности, најчешће присутна код сиромашније популације. На просторима Балкана веома је заступљена, јер се као део традиције деца још увек доје, па постају зависници већ од наталног периода. Примитивно схватање да ће жена родити мушко дете, ако током трудноће пије пуно млека, утиче на све интензивнији пораст ове погубне појаве. Наравно да је у цивилизованим земљама ова појава ређа, али се може наћи у Скандинавији, где у периоду адолесценције и трагања за сопственим идентитетом и смислом живота, тинејџери посежу за сољом топлог млека пред спавање и тако развијају тешку зависност, но у оваквим случајевима лечење није тако отежано као у земљама Балкана. Излечење је могуће, али захтева дуготрајну терапију у којој

је нужно да учествује цела породица. Лечење траје нешто дуже од годину дана уз перманентни надзор лекара и групну терапију. Важно је напоменути да једном излечени млекохоличар заувек остаје потенцијални зависник. Као и код осталих болести зависности, превенција је најбоља метода. И још треба додати да је подједнако, а ако не и више опасна конзумација млечних деривата. Поменимо само јогурт, павлаку, кисело млеко и путер, који развијају исте симптоме зависности. Најозбиљније последице по ментално здравље остављају, неоспорно је, сладолед и еуро крем, који изазивају радозналост и код сасвим мале деце. Утицај вршњака је пресудан, јер дете, да би било прихваћено од пријатеља који пију, почиње да узима млеко или поменути деривате, па му зато треба наметнути другачији систем вредности. Највећи број зависника почео је тако, у друштву, из пуке радоз-

НАЈВЕЋИ ХИТОВИ

1. Дајте млека, хоћу још!
2. Још литар један, доброг млека дајте нама ви!
3. Донеси млека, крчмарице!
4. И тебе сам сит, млечни ресторану!
5. Јабукe и млеко
6. Млечна песма из опере ТРАВИЈАТА
7. Дајте млека, хоћу још! /ремикс/
8. Све је то од лошег млека!
9. Дај ми врућег млека!!! /панк обрада/
10. Донеси варенике, ђевојко лијепа! /црногорска изворна/
11. Млијeko пију нане, аге Сарајлије /ван конкуренције/

налости. Ситуација у породици веома је битна. Деца млекохоличара имају 50% веће шансе да оболе и сами постану млекохоличари. Такође је важно дете окружити пажњом и љубављу, како не би морало да своју потребу за родитељском нежношћу, замени тетрапаком. Јер, знате како се каже: ПРВО ЧОВЕК ПИЈЕ МЛЕКО, ПОСЛЕ МЛЕКО ПИЈЕ МЛЕКО, А НА КРАЈУ МЛЕКО ПИЈЕ ЧОВЕКА. Стара латинска изрека У МЛЕКУ ЈЕ ИСТИНА /Ин млеко веритас/ донекле је тачна, али не треба је много рабити. Једна до две шоље недељно, уз ручак, сасвим је довољно за одрасле особе. И на забавама се слободно можете опустити и попити мало млека уз неке слане грицкалице, колико да се орасположите, али будите опрезни при вожњи!

ИСПОВЕСТ ДЕТЕТА ОДРАСЛОГ У МЛЕКОХОЛИЧАРСКОЈ ПОРОДИЦИ

Тата је стално долазио наливен. Сву плату давао је на млеко. Са посла није долазио кући, већ је са друговима седео испред продавнице до касно у ноћ, често чекајући у реду за млеко већ од првих јутарњих часова. Мајка, брат и ја дрхтећи смо се сакривали испод кревета или стола, када бисмо чули његове бахате кораке. Тетуроа се и заудароа на јогурт, кефир или дуготрајно млеко Никшићке мљекаре. Кад није могао да нађе чувено Никшићко, куповао би КРАВИЦУ из Београда. Ненавикнут на састав КРАВИЦЕ, повраћао би по купатилу, а затим нас тучао до јутра. Деца у школи питала су одакле ми маснице, а имао сам само једног друга чија је мајка такође била

млекохоличарка. Њој и мом тати било је заједничко што су сакривали млеко свуда по кући: испод стола, кревета, у навлакама за јастук, иза водокотлића у WC-у, у каци за кисели купус... Мајка је све покушавала, бежала од куће, разговарала са њим, отимала му плату, сипала му воду у млеко... али, ништа није помагало... На крају смо се обратили Центру за социјални рад. Ти дивни људи, пуни разумевања и стрпљења, помогли су тати. Сад је опет добар, онакав какав је кад је трезан. Ипак, иако је од лечења прошло три године, још увијек задрхтим кад прођем поред млекаре, јер знам да тата још увек пати што му мама не да да пије. Са старим друштвом се више не виђа, али када се сретну они му пребацују да је пичка од човека што неће више да пије млеко са њима. Сигуран сам да ја својој будућој породици никада нећу учинити нажао и да никада, али никада нећу попити ни кап млека. Тетрапаци су привлачни само за гледање или гајење собног биља.

КАКО НАЈЛАКШЕ ПРЕПОЗНАТИ МЛЕКОХОЛИЧАРА

- бели трагови на носу, сигуран су знак да је особа макар пробала млеко
- ретка, светла столица

МЛЕКОХОЛИЧАРСКИ СЛЕНГ

Ово је мали речник - водич, како бисте на време схватили да имате млекохоличара зависника у својој околини.

- "бесни рис" - сир
- "бели анђео" - Фета сир
- "супермен" - кајмак
- "сребрни летач" - павлака
- "комле" - млеко
- "мила мајка" - дуготрајно млеко
- "гурта" - јогурт
- "смајлинг ман" - дилер млека
- "шема" - тајни договор са продавачицом у суседној радњи, око штекованог млека у мрачним дубинама магацина
- "шта има, комшија?" - уз намигивање, ово је шифрована комуникација са пословођом у супермаркету и заправо значи "јеси ли ми сачувао коју литру јутрос?"
- "дај ми дозу" - млекохоличар тражи шољу млека
- "овермилк" - прекомерна доза
- "уплехати се" - напити се млека
- "оћемо ли још по једну?" - израз кад се скупи мушко друштво да би се уплехало
- "ово ми је задња, па идем кући" - уобичајена фраза млекохоличара, којој не треба веровати.

- појачан нагон за мокрењем
- непријатан задах из уста
- поремећаји у понашању /најчешће непрекидно и узалудно чекање на млеко испред продавница и супермаркета, или потреба да се по неколико пута стане у ред по још, јер је дозвољено да пунолетна особа у једном цугу купи само два литра овог напитка/
- тајни телефонски разговори /наравно, са другим млекохоличарима или дилерима/
- домунђавање са касиркама у Ц-маркету, које по магацинима, у дослуху са симпатичним пословођама штекују више литара млека за најлојалније муштерије-млекохоличаре
- куповина млека код дилера на пијацама /случај посебно везан за Србију/
- повлачење у себе / ђутљивост, закључавање у

собу, сањарење о млеку и млечним производима.../

- несаница и рано устајање, да би се стало у ред за млеко или кришом пијуцкале тајне залихе из фрижидера
- благотелећи поглед
- реакције напрасног одушевљења при емитовању ЕПП порука везаних за млеко и млечне производе /нпр. БИГ МИЦ, фрикомбиновање.../
- дискретни погледи на груди мајки-дојиља
- потреба да се у кафу сипа млеко, или да се дода кисело млеко у сармицу од зеља или виновог лишћа
- прави млекохоличар никада неће узети буреке без јогурта
- фрикомбиновање до бесвести /слање смрдљивих улепљених коверти поштом у циљу добијања мерцедеса/

СИР - БЕЛИ УБИЦА

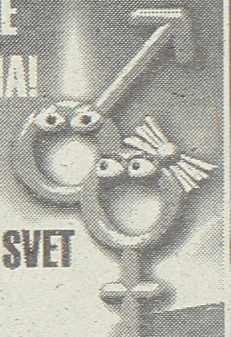
Свакако сте приметили да до сад није помињан сир, па га због тога обрађујемо сад, као засебну област. Разлог томе је што је сир најопаснији и најпогубнији од свих млечних деривата, чак погубнији и од скорупа и кајмака. Треба направити разлику између дејства ова три деривата. Последице су разорне у сва три случаја, но, док скоруп и кајмак делују пре свега на вегетативни систем и нападају јетру, панкреас, бубреге и надбубрежне жлезде, и најчешће се конзумирају по дискотекама уз тзв. РАВЕ - музику, где млади ђускају до ране зоре, сир најбрже уништава нервни систем. Довољно је да само једном пробате сир и прво што ћете пожелети када се пробудите следећег јутра јесте да га узмете поново. Чини вам се да сте јаки, пуни енергије и гасова, толико пуни, да мислите да ћете полетети. Временом, организам зависника тражи све више и више сира, па он не преза од тога да се задужује, продаје покућство, чак купује /или краде/ краву како би могао гајити сир код своје куће. И на крају, треба набројати врсте сира које су најпознатије у млекохоличарским круговима: ФЕТА, ровачки, кучки, његушки /често се конзумира уз тзв. пршут/, суботички качкаваљ и све врсте сирева београдске млечне индустрије.

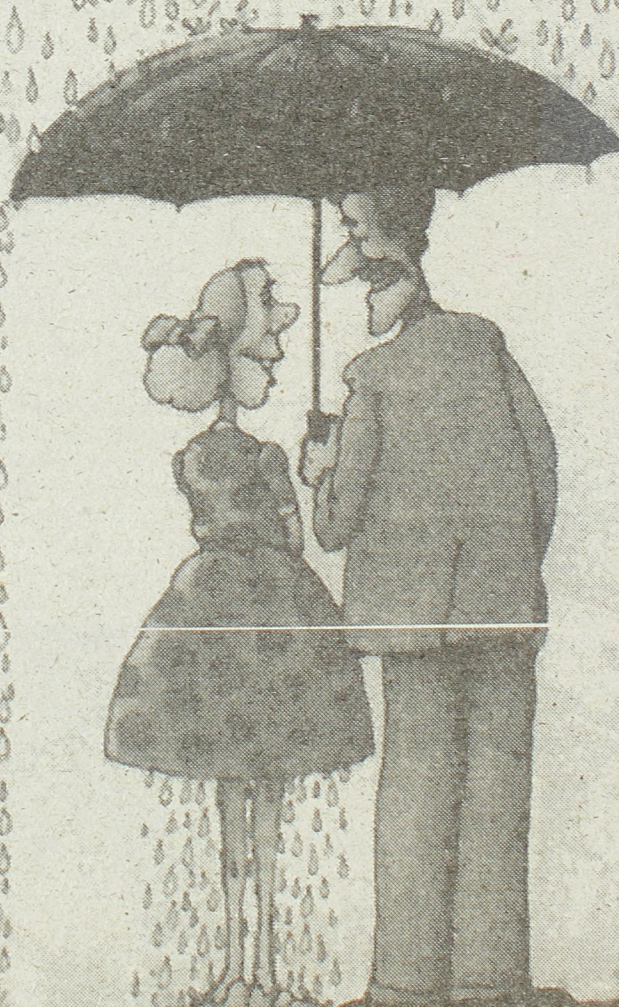
НА КИОСЦИМА ЈЕ НОВИ ХИТ

VIAGRA
R E V I J A

OD NAUKE
DO SMEHA!
SVE
D PILULI
KOJU JE SVET
CEKAO
4000 GODINA

100 KICEVA I
KAKAKAKA

Драга, купио сам вијагру...

Зоран Божовић

О ШТЕТНОСТИ ПОЉУПЦА

У друштву за заштиту мушкараца од жена др Пепић је био најстарији члан и имао је чланску карту бр.1. Момак по убеђењу, без иједне тамне мрље у биографији, тј. без иједне компромићујуће везе са женским родом, важио је за мудрог и одмереног човека који држи до свог мушког Ја. Стога се нико није изненадио када му је Председништво поверило израду пројекта "Пољубац: да или не?"

Др Пепић није од оних који одлажу послове. Одмах је засукао рукаве и за недељу дана нацрт је био готов. Ево, укратко, његове садржине.

У уводном делу аутор је дао сажет историјски преглед места и функције пољупца у људском друштву, од родовске до мултиполарне заједнице. Посебну пажњу посветио је пољупцу којим је Јуда обележио Христа, наглашавајући да је издаја суштина и смисао сваког пољупца. Да би то доказао, набројао је сијасет љубавника који су се растали у највећој мржњи, сијасет побратима који су се на крају завадили на крв и нож, сијасет државника који су се братски љубили, а затим ратовали до истребљења.

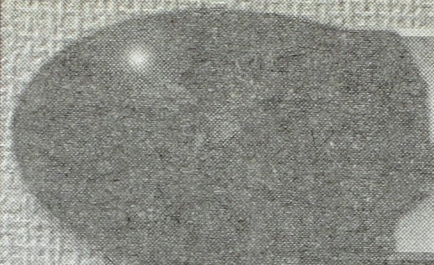
У поглављу "Пољубац, данас и овде", др Пепић се осврнуо на заразне и погубне призоре љубљења на филмском платну. Полазећи од става да се тај пагански обичај не може правдати ни естетским, ни комерцијалним разлозима, истакао је за пример индијске филмове у којима је љубљење строго забрањено. У посебном амандману аутор је подробно размотрио проблем ширења сиде и апеловао на све људе да се угледају на чувеног пољског научника који је на своја путовања увек водио супругу, како не би морао да је љуби при одласку и повратку.

Централни део пројекта посвећен је истраживању настанка и развитка пољупца у кући, на улици, на послу и на свим могућим скуповима да би на крају констатовао да је овај огавни обичај много распрострањенији на неразвијеном југу него на развијеном северу. Док јужњаци кидишу да се љубе у свакој прилици, северњаци не воле да се љубе чак ни у кревету.

У посебном поглављу под насловом "Опасне замке" др Пепић полемише с неким привлачним, али у основи неприхватљивим гледиштима. Тако, на пример, цитирајући др Костића који сматра да мушкарац треба да се стиди када добије грип од љубавнице, а да треба да се поноси када га добије од своје супруге, др Пепић убедљиво доказује да је сваки грип добијен преко женског пољупца подједнако срамотан и штетан.

У Закључку, аутор се још једном осврће на целину пољупца, па поткрепивши своје ставове мноштвом негативних примера из праксе, енергично захтева да се пољубац, као такав, у најкраћем могућем року забрани и преда забраву.

На жалост, овај пројекат, као и многе друге добре замисли, пао је у воду. Приликом прекуцавања материјала, др Пепић се нашао на заједничком задатку с лепом Даром и, ево, већ месец дана не избија из дактилобиороа. Питате се шта тако дуго раде? Па сигурно не раде на пројекту. Љубе се, ето шта раде!

Буре Барута

ЛИСТ БАЛКАНСКИХ САТИРИЧАРА И КАРИКАТУРИСТА / број 11
Уредник: Милош Тасић

Методи Манев

ПРОСЛАВА МАТУРЕ

/одломци из комедије/

Лица:

Марина, средњошколка, маџуранџи

Стојан, отац Марине

Јелена, мајка Марине

Мишра, сусејка

Вера, сусејка и др.

Време данашње и оскудно.

Скромно намеишена соба.

Јелена и Мишра пију кафу.

32

Број 2889

ЈЕЛЕНА: На здравље, Митро.

МИТРА: Фала, у твоје здравље, Лено. Хоћеш да ти гледам.

ЈЕЛЕНА: Како да не, Митро. Ниси ми гледала од јуче /врти филџан/. Баш да видим шта има... /.../

МИТРА: Гледај Лено, весеље имаш у кући и то врло брзо...

ЈЕЛЕНА: Ах, прославу матуре ћемо правити у петак за Марину... /.../ Да ли има друго нешто. Неке паре, тако нешто...

МИТРА: Пара, сестро, нема, неће их ни бити... Али

има нека суседка, која ти завиди... Има црну косу...

ЈЕЛЕНА: Знам, то је Стајкова Вера, очерупана кошока...

МИТРА: Колико пута сам ти рекла да је очерупана кошока...

ЈЕЛЕНА: Ајде, еби и мајката...

/неко звони. Јелена и Митра се зачуђено згледају/

ЈЕЛЕНА: Ко ли је у ово доба? Само да није Вера.

/у собу улази Вера/

ВЕРА: Ах, тако, пијете а мене не зовете! /.../

ЈЕЛЕНА: Баш сам помислила да те зовем, али ето, ти си сама дошла. Мислила сам зашто те још нема. Ајде,

узми једну /сипа јој ракију. Вера је испија на екс/

ВЕРА: Сад морам да идем, имам посла /.../ Баш смо лепо попричале. Ајде, здраво. /излази/

У собу улази Стојан, разузурен и распеван. У руци носи боцу.

СТОЈАН: /пева/ Вино пијам, ем ракија...

ЈЕЛЕНА: Еј, шта ти је бре, испичутуро.

СТОЈАН: Ама, јеби си...

ЈЕЛЕНА: Немој ...

СТОЈАН: Зашто "немој" ... Да ти није умрла мајка

ЈЕЛЕНА: Није то, стоко, имамо гошћу... /.../ Онда кажи једном шта славиш?

**M E M B E R S
OF BALKAN SATIRICS'
A S S O C I A T I O N**

Satiric Foundation - Sofia, Bulgaria

Starshel Weekly - Sofia, Bulgaria

House of Humor and Satire - Gabrovo,
Bulgaria

Alchak Magazine - Sarajevo, Bosnia

Osten Magazine - Skopje, Macedonia

Asociation of the authors of caricatures -
Podgoritza, Montenegro

Journal "Satiricon" - Bucurest, Romania

Oshishani Jez Magazine - Belgrade, Serbia

Danga Magazine - Belgrade, Serbia

Club "Zlatna katziga" - Krushevatz, Serbia

Museum of the Caricature - Istanbul, Turkey

To Pontiki Magazine - Athenes, Greece

Реаговање

Можда презименом Вама не значим много, па ни именом, али Вас молим да удостојите барем уметнички потпис који живи и траје са делом, тј, карикатуром.

Ипак је ово, како сте рекли у једном претходном броју "Јежа", најцензорскија цензура...

Пуно хвала, и моје најдубље поштовање, Срдачно Ваш "познати карикатуриста"

Ковачевић Горан

Одговор

Објављујемо део писма карикатуристе Горана Ковачевића, који је са правом љут на нас, јер му је изостављен потпис са карикатура из нашег прошлог броја. Да нису добре не бисмо их ни објављивали, што значи да ценимо и аутора. Извињавамо му се и позивамо га да настави сарадњу са "Ошишаним јежом".

СТОЈАН: Па данас... данас ебавме мајката на директорат.

ЈЕЛЕНА И МИТРА: Шта?

СТОЈАН: И жена и сестри... све по списку...

ЈЕЛЕНА: Значи, сменили сте га?! Нека је хвала господу, доста вам је пио крв.

СТОЈАН: Какво смењивање. Биће нам директор још сто година. /.../ Отерали смо га где не треба. Лакнуло нам је на души, а затим...

ЈЕЛЕНА: А затим сте отишли у неку биртију...

СТОЈАН: Браво, откуд знаш? До данас нисам знао да имам тако паметну жену. Дај да те пољубим...

ЈЕЛЕНА: Марш испичутуро /гура га/ смрдиш на вино! Марш! /.../

СТОЈАН: Извините. Морам у тоалет... хик...

/Одлази у тоалет. Чује се повраћање. Стојан се враћа из тоалета/

СТОЈАН: Сад ми је лакше. /.../ Где је Митра?

ЈЕЛЕНА: Отишла је. Уплашила се од тебе. /.../

СТОЈАН: Не радимо, али то је још теже. Барем да нам дају плату, а за посао кој им ебе мајката.

ЈЕЛЕНА: Ех, паре, паре... Нама су дали данас по сто марака...

СТОЈАН: Супер! Сто марака. Па што не кажеш. Дај да те бацам, да ти ебам мајката.

ЈЕЛЕНА: Марш бе испичутуро. Да ти их дам да их попијеш. А струја, а вода, а телефон? А матурско вече?

СТОЈАН: Какво матурско вече?

ЈЕЛЕНА: Такво. /.../ У петак дете има матурско вече.

СТОЈАН: Које дете?

ЈЕЛЕНА: Твоја ћерка...

СТОЈАН: Са пет јединица, да јој јебем мајку, па још матурско вече... /.../

ЈЕЛЕНА: Значи, овако. Са моје стране позивамо моју мајку, брата са децом, зета, снахе и унуке, ујка Ристу, чича Петра. Укупно 27 са моје стране.

СТОЈАН: Педесет људи? Знаш ли ти колико је то, са чиме ћеш да их дочекаш?

...

ЈЕЛЕНА: Слушај пажљиво. Једна свиња... Половина телета... Јаја седам гајбица, сира једна канта, маслина... /споља звони/

ЈЕЛЕНА: А, ево је /.../ Ево, ме душо... /Јелена отвара врата. У собу улази комшика Митра/

МИТРА: Слушала сам на тв лоше вести...

Па, рекох, да ти кажем, да ми олакша... /.../ Кажу да су ови НАТОВЦИ силовали девојке.

ЈЕЛЕНА: Леле, море... Леле...

МИТРА: Прво су им давали дрогу, па су их затим искоришћавали. Ако су се противиле - силовали су их.

ЈЕЛЕНА: Леле...

МИТРА: Свако вече се то дешава по кафулињата. /.../

СТОЈАН: Море да им ебам мајката и једним и другим.

А шта оне траже код тих натоваца? ...Што не седе кући, као ја... /.../ Што не силују мене. /.../ И шта траже ти Натовци овде? А? ...Мало су им женске по Америци него су дошли овде. Море, само су Срби за њих...

ЈЕЛЕНА: Остави политику, Стојане...

СТОЈАН: Море, каква политика. Ја хоћу да спавам а ти и та твоја вампирка овде, и ти Натовци тамо не дате ми да спавам... Да ви ебам мамката и теби и овој овде, и ћерци и НАТУ. Ако је то политика - да вам два пати ебам мамката...

/"Остен" Скопље/
(С македонског Милош Тасић)

СТРЕПТОВИЦИН

041 / 40-40-40

Да је смех најбољи лек, види се и по томе што га нема у апотекама.
Ово је једина апотека у којој се овај лек издаје без рецепта.

ВЕЧИТИ ДЕРБИ У СТРЕПТОВИЦИНУ

Умро навијач Партизана и отишао на небеса. Кад је стигао пред рајска врата дочека га Свети Петар и објасни му да иако у Рају све воле, ипак негде морају да подвуку црту, тако да њему као навијачу Партизана није дозвољено да уђе. "То није фер!" рече партизанавац. "Зар не можете да направите изузетак" инсистирао је и даље.

"Ок", рече Св. Петар "ако докажеш да си учинио макар једно храбро дело у свом животу пустићу ти да уђеш у рај."

"У реду", рече партизанавац. "Када су Звезда и Партизан играли за Куп на Маракани, ја сам сасвим сам отишао на стадион на север, обукао сам Партизанову мајицу и ставио Партизанов шал и махао сам Партизановом заставицом и усред Партизановог напада запевао сам из све снаге "Волим Партизан, црно-беле боје".

Св. Петар је био задивљен. "То је стварно било врло храбро. А кад си то урадио?"

Партизанавац погледа на сат и одговори: "Па, пре једно минут".

Разговарају Снежана, Арнолд Шварценегер и Квазимодо.

Каже Снежана: "Сви говоре да сам најлепша, али како да будем сигурна да је то тачно?"

Арни рече: "Ја те разумем. Мени сви кажу да сам најмужевнији, најмишићавији мушкарац од како је света и века, али како да будем сигуран да је то тако?"

А Квазимодо рече: "Мени сви кажу да сам најодвратнија, најгрознија, гротескна креатура која је икад пузала по земљи, али како да будем сигуран да је то тако?"

На то ће Снежана: "Хајдемо код мудраца да га питамо".

Снежана прва уђе код њега и након пет минута изађе и рече: "Јесте, истина је. Ја сам најлепша, најдивнија жена коју је човек икад видео".

Уђе Арни и након пет минута изађе и каже: "Истина је. Ја сам најмужевнији, најмишићавији мушкарац од како је света и века".

Уђе и Квазимодо и после пет минута изађе и рече: "Ко је, бре, тај Кежман"?!"

34

Број 2889

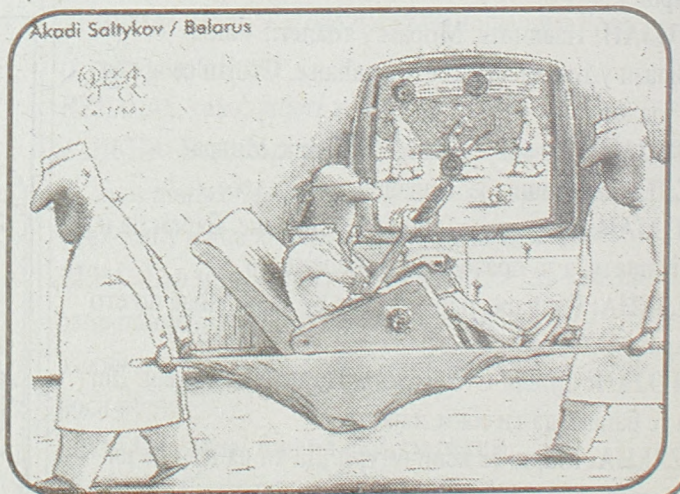
Човек који није добио карту за дерби попео се на зид Звездиног стадиона и погледом тражио слободно место. Угледао га је поред једног старијег човека и питао га је да ли је слободно. "Јесте", одговори старац, "то је било седиште моје жене, али је она умрла. Ми смо заједно гледали дерби 35 година, и увек смо седели на истим местима. Слободно седите".

После неког времена човек упита старца:

"Зар нисте имали неког пријатеља или рођака који би волео да седне на њено место?"

"Ма, наравно да јесам, али су сви сад на њеној сахрани".

Akadi Saltykov / Belarus

ОШЕЖ

ОСНИВАЧ: Новинарско удружење - секција Београд у корист свога Потпорног фонда. Први број Ошишаног жежа изашао је 5. јануара 1935. године. ИЗДАВАЧ: ИП Ошишани жеж. Уређује уреднички колегијум. Директор и главни и одговорни уредник: МИЛОВАН ВРЖИНА. Редакција и администрација: 11000 Београд, Ресавска (Генерала Жданова) 28/IV Телефон и телефакс: 011 3232423; 011 3232211. E-mail: jez@abclink.co.yu Жиро рачун: 40803-603-2-2035886 (БЕОБАНКА); 40803-603-5-3035886 (ПРВА ПРЕДУЗЕТНИЧКА БАНКА) Девизни рачун: 40801-620-6-71800779038900 Штампа: МРЉЕШ Кнеза Милоша 9, 11000 Београд

EKSKLUZIVNO

THE HISTORY OF SERBIAN CULTURE

Mrlješ

Publishing & Distribution

Beograd, Kneza Miloša 9/I

Phone: +381 11 3343 484
3282 387

Fax: +381 11 3240 017

E-mail: mrljes@EUnet.yu
www.mrljes.com

